

Allah'a Derin ve Samimi Bağ ile Bağlananlar, Yalnızca O'nu Dost ve Veli Edinirler

İnsan hayatı boyunca çeşitli zorluklar, sıkıntılar ve imtihanlarla karşılaşır. Bazı insanlar bu sıkıntıları kendi çabalarıyla aşabileceklerine inanırlar. Bu amaçla farklı yöntemler geliştirir ve yoğun bir gayret gösterirler. Bazen de, sorunlarını çözebileceğine inandıkları kişi veya kurumlardan yardım bekler, onlara yakın durmaya gayret ederler. Ancak çoğu zaman bu çabaları, hayatlarını daha da karmaşık ve içinden çıkılmaz bir hale getirebilir. Çünkü gerçek sır, çözümü bir yöntemde veya insanda aramak değil, hem sıkıntıyı yaratanın hem de onu ortadan kaldıracak olanın Allah olduğunu bilmektir. Bu hakikat, insanların Allah'a olan inanç derecelerine göre farklı şekillerde ortaya çıkar:

Allah'ı İnkâr Edenler ve Sadece Dünya Hayatının varlığına İnananlar

Birinci gruptaki insanlar, Allah'ın varlığını reddeder ve hayatın ve evrende meydana gelen tüm olayların yalnızca sözde maddenin varlığı ve gücüyle açıklanabileceğine başka bir açıklaması olamayacağına inanırlar. Allah'ın varlığına inanmadıkları gibi, Allah'ın adının geçtiği konuşmalara, sohbetlere karşı da tahammülsüzdürler. Ahirete, kıyamete, cennet ve cehenneme inanmaz, varlıklarının sadece dünya hayatıyla sınırlı olduğunu düşünürler. Kalpleri dünya hırsıyla doludur ve Allah ile hemen hiçbir bağları yoktur. Bu nedenle sürekli olarak dünya hayatına bağlı yaşarlar. Müslümanlara karşı çoğunlukla alaycı, ön yargılı ve kimi zaman da düşmanca bir tutum içindedirler. Kur'an'da bu durum şöyle bildirilmiştir:

“İnkâr edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.” (Bakara Suresi, 212)

Bu anlayışta olanların büyük bir çoğunluğu, Müslümanlara düşmanlık besler, onları inançlarından vazgeçirmeye çalışır, iftira atarak, komplo düzenleyerek, toplum nezdinde Allah'a inanan insanları

zor durumda bırakmak ve onlara karşı genel bir ön yargı oluşturmak isterler. Allah, bu kimselerin büyüklük tasladıklarını ve kurdukları tuzakların kendilerine zarar vereceğini şöyle bildirir:

“(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz.” (Fatır Suresi, 43)

Allah, Peygamberimize ve tüm inananlara; ahiret inancı olmayan, yaşamını dünya ile sınırlı zanneden bu tipteki insanlarla vaktini harcamamasını, onlara dikkat ve önem vermemesini söylemektedir:

“Şu hâlde sen, Bizim zikrimize sırt çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir.” (Necm Suresi, 29)

Allah’a Zayıf ve Geçici Bir Bağ ile Bağlananlar

İkinci grupta ise, Allah’ın varlığını kabul eden ancak O’nun sözde yeryüzündeki olaylarla ilgilenmediğini düşünen insanlar bulunur. Bu kişiler, günlük hayatlarında genellikle Allah’ı hatırlamaz, ancak başlarına bir sıkıntı geldiğinde Allah’tan yardım isterler. Bu kişiler Allah’ın büyüklüğünü gücünü gerektiği gibi kavrayıp anlayamadıkları için, kısıtlı bir anlayışla oldukları için Allah ile olan bağları da zayıftır. Kur’an’da bu kimselerin durumu şöyle anlatılır:

“İnsanlardan kimi, Allah’a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır.” (Hac Suresi, 11)

Bu kişiler, hayatı kendi arzularına göre yaşamak isterler ve Allah’a olan bağlılıkları çok güçsüzdür. Allah’ı çoğunlukla sadece menfaatleri ve ihtiyaçları ve ciddi eksiklikleri olduğu takdirde hatırlarlar. Kendilerince her şeyin yolunda gittiğini düşündükleri zamanlarda Allah’ı ahireti, Allah’ın yarattığı bir imtihanın içinde olduklarını akıllarına getirmezler. Karşılaştıkları olumsuzluklarda kolayca umutsuzluğa kapılır, iyilik gördüklerinde ise bunu kendi hakları olarak görürler. Kur’an’da bu ruh hali şöyle tarif edilir:

“İnsan, hayır istemekten bıkkınlık duymaz; fakat ona bir şer dokundu mu, artık o, ye'se düşen bir umutsuzdur. Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet tattırsak, mutlaka: ‘Bu benim (hakkım)dır. Ve ben kıyamet-saatinin kopacağına da sanmıyorum; eğer Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O'nun katında benim için daha güzel olanı vardır.’ der.” (Fussilet Suresi, 49-50)

Dünya hayatını yegane yer olarak görüp, rahatlık ve menfaat peşinde olan bu insanlar, olumsuzluklar karşısında ise hemen menfaatlerini kaybetme, imkanlarını yitirme korkusuna kapılırlar. Ancak yaşadıkları bu sıkıntıları Allah üzerlerinden aldığı da çok çabuk belaların etkisinden kurtulup yine eski kibirli, kendinden emin, Allah'ın varlığını unutmuş ruh hallerine geri dönerler. Hatta sıkıntıların geçip gitmesinin nedeninin Allah'ın onlar üzerindeki rahmeti acıması ve esirgemesi olduğunu fark bile etmezler. Aksine kendi üstün özellikleri sayesinde bu sonucun zaten beklenen bir durum olduğunu iddia edecek kadar da zayıf akıllı ve kibirlidirler. Allah, bu tür insanların gerçek anlamda iman etmediklerini, şüphe içinde olduklarını bildirir:

“Hayır, onlar şüphe içindedirler; oynayıp-oyalanıyorlar.” (Duhan Suresi, 9)

Allah'a Derin Bir Bağ ile Bağlanan ve Yalnızca O'nu Dost Edinenler

Üçüncü gruptaki insanlar ise, “Gökten yere her işi O evirip düzene koyar...” (Secde Suresi, 5) ayetinin gereği olarak, yeryüzündeki tüm olayların Allah'ın mutlak kontrolünde olduğuna kesin bir şekilde inanırlar. Olaylar lehlerine veya aleyhlerine gelişse de bu inançları değişmez. Çünkü bilirler ki:

“...Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır.” (Nisa Suresi, 35)

Allah'ın kudret ve ilminin her şeyi kuşattığını bilen müminler, her durumda yalnızca Allah'a yönelir, sadece O'nu dost ve veli edinirler. Bu üstün ahlak, onlara derin bir kavrayış ve teslimiyet kazandırır. Müminler, “Doğrusu benim Rabbim, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir.” (Yusuf Suresi, 50) diyerek yaşanan her olayı teslimiyetle karşılarlar. Allah, müminlere tuzaklardan zarar görmemeleri için sabır ve takva tavsiye eder:

“Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır.” (Al-i İmran Suresi, 120)

Tuzaklar ne kadar uzun sürerse sürsün, sabır ve takva ile Allah'a bağlılık, mümin ile Rabbi arasında sürekli bir bağ oluşturur. Sözlü ve fiili dua, kurulan tuzakların bozulmasına vesile olur: “Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O, işitendir, bilendir.” (Yusuf Suresi, 34)

Allah, kullarını çeşitli sıkıntı, zorluk ve başarılarla imtihan eder. İnsan, hayatı boyunca karşılaştığı her olayın Allah'ın yaratmasıyla gerçekleştiğini bilmeli, başka varlıklardan yardım geleceği zannına kapılmamalıdır. Çünkü tüm varlıklar Allah'ın yaratmasıyla vardır ve O'nun izni olmadan hiçbir şey yapamazlar. Tüm güç Allah'ındır. Allah'tan başka her şey ve herkes, sonsuz aciz ve Allah'a muhtaç durumdadır. Öyle ki kendilerine gelecek herhangi bir musibeti engelleyemeyecek kadar acizlerdir.

Bu nedenle, Allah'tan başka güvenilecek, yardım istenecek bir varlık yoktur. Salih müminler yalnızca Allah'a güvenir, sadece O'ndan yardım dilerler. Sebeplerden, araçlardan, insanlardan medet ummazlar; Allah'ın yarattıklarını bağımsız bir güç olarak görmezler. Birinden bir istekte bulunduklarında bunu yapabilecek tek gücün Allah olduğunun bilinciyle isterler. Kur'an'da Allah kullarına; “onlara şah damarından daha yakın olduğunu” (Kaf Suresi, 16) ve “gizlinin gizlisini de bildiğini” (Taha Suresi, 7) bildirir. Kişinin, kendisini yaratan ve tüm sırlarını bilen Allah'a sığınması, samimi bağlılığın en önemli göstergesidir.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/Allah-a-derin-ve-samimi-bag-ile-baglananlar-yalnizca-o-nu-dost-ve-veli-edinirler>